

מ"ת 48681/05/22 - מדינת ישראל ע"י נגד מחמד אזברגה (עציר) - עניינו הסתיים, אמיר אזברגה (עציר) ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 48681-05-22 מדינת ישראל נ' אזברגה(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נבולסי
נגד	
משיבים	1. מחמד אזברגה (עציר) - עניינו הסתיים 2. אמיר אזברגה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד שלף ורבינוביץ

החלטה בעניין משיב 2 (ראיות לכאורה ועילות מעצר)

לפני בקשת המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, שהוגשה לצד כתב אישום בו מואשם המשיב בעבירות **השמדת ראיה בצוותא חדא** - לפי סעיף 242 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; **שיבוש מהלכי משפט בצוותא חדא** - לפי סעיף 244 ביחד עם סעיף 29 לחוק; **סיוע לאחר מעשה** - לפי סעיף 260(א) וסעיף 262(1) לחוק [תפ"ח 48638-05-22, צורף לתפ"ח 15815-02-21].

רקע:

ביום 4.2.21 הוגש כתב אישום נגד ששה נאשמים מבני משפחת אזברגה ואתו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים [מ"ת 15842-02-21]. נאשמים 1-5 הואשמו, בין השאר, בעבירות של רצח בכוונה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, ניסיון לרצח (ריבוי עבירות), חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, נשיאת נשק בצוותא חדא, השמדת ראיה בצוותא חדא ושיבוש מהלכי משפט. נאשם 6, שהוא אחיו של המשיב, הואשם בעבירות של סיוע לרצח ולניסיון הרצח וכן סיוע לחבלה ולנשיאת הנשק.

כתב האישום תיאר את דבר הירצחו של סלמאן אזברגה, אביהם של נאשמים 1 ו-2, ביום 28.12.20 לפנות בוקר, וגולל את המעשים המיוחסים לנאשמים למן אותו רגע ועד אשר ממשו את פעולות הנקם שרקמו כנגד משפחת אבו צעלוק, המתגוררת בסמיכות למשפחתם בעיר לוד, ומצויה עמם בסכסוך דמים מתמשך.

שעות ספורות לאחר רצח סלמאן, יצאו אנשי משפחת אבו צעלוק מביתם בלוד לכיוון כפר קאסם, בשירת כלי רכב, בליווי שלושה כלי רכב משטריים, וזאת בשל חשש לנקמת דם עקב הירצחו של סלמאן. נאשמים 1-5, איש איש לפי חלקו, עקבו אחר השיירה במספר כלי רכב, בהם רכבי רפיד, סופרב וויטארה, ובשעה 09:30 עת נסעה השיירה בסמוך לק"מ 137 בכביש 6, נורו מרכב הרפיד, לעבר השיירה, לפחות 13 יריות מטווח קצר שהביאו למוותו של עמר אבו צעלוק ולפציעה אנושה של זכי אבו צעלוק. מיד לאחר מימוש מזימתם, החלו נאשמים 1-4 בפעולות שיבוש והשמדת ראיות, במסגרתם הגיעו בסמוך לשעה 09:40, כלי הרכב המעורבים, לשטח חקלאי בקלנסוואה. נאשמים 1-4 ואחרים העלימו

עמוד 1

ראיות מרכב הרפיד ממנו בוצע הירי והציתו אותו כליל, במטרה להעלים ראיות ולשבש מהלכי משפט, וחזרו ללוד במסלולים שונים.

כאמור לעיל, לנאשם 6 ייחסה התביעה את ביצוען של עבירות סיוע לרצח ולניסיון הרצח וכן סיוע לחבלה ולנשיאת הנשק, שכן תפקידו המוגדר במזימת החיסול היה להמתין בסמוך למתחם מגוריה של משפחת אבו צעלוק ולדווח כשתצא השיירה המאובטחת לדרכה.

בהחלטתי מיום 21.11.21 פרטתי בהרחבה את השתלשלות האירועים ומצאתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד נאשמים 2-5 למעורבותם במיוחס להם, כשנאשם 1 לא כפר בקיומן של ראיות. בסופו של יום הוריתי על מעצרים של נאשמים 1-5, עד תום ההליכים נגדם. באשר למשיב 6 (אחיו של המשיב דנן) מצאתי כי השילוב בין מעמדו המשני בהיררכיה העבריינית הנטענת, חולשה ראייתית והיעדר עבר פלילי, מצדיקים שחרורו למעצר בית באזור המרוחק מאזור המרכז.

המשיבים בבקשה שלפני, נמלטו מאז יום הרצח, למשך כשנה וחצי, והסתתרו בשטחים וברחוק עד למעצרים. ביום 23.5.22 הוגש נגדם כתב אישום ומשפטם אוחד עם משפטם של הנאשמים האחרים בפרשה. משיב 1 הואשם בין השאר בעבירת הרצח, ונעצר בהסכמה עד לתום ההליכים ביום 19.7.22.

המעשים המיוחסים למשיב:

כתב האישום מייחס למשיב מעורבות בחלקו האחרון של האירוע, לאחר הירי על השיירה, ועיקרה פעולות שיבוש שמטרתן הכשלתם של חקירת משטרה והליכי משפט. במסגרת פעולת השיבוש הגיעו כאמור רכבי הרפיד, הסופרב והויטארה, בשעה 09:40 לשטח החקלאי ביישוב קלנסואה. בשלב זה הגיע גם המשיב למקום, בדרך שאינה ידועה למאשימה, ויחד עם נאשמים ואחרים, העלים ראיות מרכב הרפיד והצית אותו כליל. המשיב הצטרף לנוסעים ברכב הויטארה ונסע בחזרה לעיר מגוריו לוד במסלול שונה ונפרד ממסלול נסיעתה של הסופרב.

המחלוקת בין הצדדים:

ההגנה הבהירה כי היא אינה חולקת, בשלב זה, על עובדות כתב האישום הנוגעות למשיב ועל הראיות התומכות עובדות אלו, אלא על המסקנה המשפטית שגזרת המדינה מעובדות אלו. לטענת ההגנה אין בעובדות המתוארות פירוט כלשהו באשר למעשיו של המשיב במקום ולפיכך, לא ניתן לייחס לו ביצוע פעולת הצתה, סיוע או כל פעולה עבריינית אחרת ש"תרמה" לאירוע. התביעה לעומת זאת מדגישה את נוכחותו הלא תמימה של המשיב במקום, את שתיקתו בחקירה, לבד מאמירתו כי כלל לא עזב את העיר לוד ואת בריחתו הממושכת חרף העובדה כי הודה שהיה מודע לדרישה לחקרו.

דין ומסקנות:

1. כפי שנכתב על ידי בהחלטה בעניינם של הנאשמים הנוספים בפרשה, יסודו של התיק שלפני בראיות נסיבתיות. כידוע, המבחן לראיות לכאורה הוא קיומו של סיכוי סביר להרשעה, ואילו כדי להרשיע באמצעות ראיות נסיבתיות על הראיות שהוצגו להוביל לתוצאה לכאורית, סבירה והגיונית אחת [בש"פ 7666/20 דן נ' מ"י (2020)]. על בית המשפט מוטל לבחון הסברים חלופיים לתזה המפלילה גם מיוזמתו, אף אם אינם עולים בקנה אחד עם גרסת הנאשם. עם-זאת, ההסבר החלופי המוצע צריך להיות "מתקבל על הדעת, ולא הסבר מאולץ או תאורטי. על ההסתברות להתקיימותה של האפשרות האחרת, להיות מהותית ולא זניחה, צריך שתהיה לה אחיזה סבירה בחומר

הראיות, ועליה לעמוד במבחני השכל הישר וניסיון החיים" [ע"פ 1081/14 **צעלוק נ' מ"י** (2016)]. ויודגש ש"אין די בהסבר תיאורטי דחוק שאינו מתקבל על הדעת" [ע"פ 8808/14 **פחימה נ' מ"י** (2017), פסקה 41].

2. שעות בודדות לאחר רצח סאלמן אזברגה, מיהר המשיב לעזוב את העיר לוד ולהגיע לשטח החקלאי בקלנסואה. למקום התקבצו ובאו נאשמים נוספים, מתוך מטרה להעלות באש את רכב הרפיד ממנו נורו דקות קודם לכן, הירות הקטלניות, ובכך להעלים ראיות ולשבש חקירה. משעומדים נתונים אלו לבחינתם של השכל הישר וניסיון החיים, עולה המסקנה כי טענה בדבר נוכחות תמימה, משל זר שנקלע דרך מקרה למקום, אינה סבירה בנסיבות העניין. באין הסבר מאת המשיב למעשיו במקום, מתבקשת המסקנה כי המשיב הגיע למקום בכוונת מכוון כדי לקחת חלק באירוע, יחד עם האחרים, ככל שנוגע הדבר להעלמת הרפיד. גם אם נניח לטובת המשיב כי הוא לא ביצע אקט פעיל בשריפת הרפיד, הרי שבעצם נוכחותם של מספר מעורבים מבני משפחת אזברגה יש כדי להוות חיזוק הדדי ותמיכה לביצוע המעשים בפועל.

3. נגד המשיב עומדות החזקות הידועות בדבר נוכחות לא מקרית בזירת העבירה, בנסיבות המעבירות לכתפיו את הנטל לסתור [ע"פ 8416/09 **מ"י נ' חרבוש** (2010); ע"פ 319/88 **אלמליח נ' מ"י** (1989); ע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מ"י** (2009)]. המשיב לא הרים נטל זה.

4. בעת חקירת המשיב, לא נזעקה זעקת החפות, והמשיב בחר חלף זאת, לשמור על זכות השתיקה, תוך שטען תחילה טענה שקרית לפיה כלל לא עזב את העיר לוד. בחירתו של השיב לשתוק במהלך החקירה, אינה עולה בקנה אחד עם חפותו ומהווה חיזוק לראיות נגדו, גם הנסיבתיות שבהן [בש"פ 6103/20 **פלוגי נ' מ"י** (2020); בש"פ 6293/18 **אבו סרחאן נ' מ"י** (2018)].

5. המשיב שיקר בפרט מהותי לפיו כלל לא עזב את העיר לוד, שעה שאף הוא מסכים עתה כי הראיות מצביעות אחרת. המשיב ניסה, באמצעות שקר זה, לבטל את הזיקה בינו לבין זירת העבירה בקלנסואה. מדובר בשקר שתכונותיו עומדות במבחני הפסיקה ויכול לשמש לחובתו כסיוע לראיות התביעה [ע"פ 8948/12 **נמר נ' מ"י** (2016)].

6. הגם שנוכחות המשיב במקום לא היתה תמימה, הרי שחלקו המדויק בשריפת רכב הרפיד לא פורט על ידי התביעה שאף הבהירה כי אין לה יסוד ראיתי שיבהיר זאת. בדומה לכך לא הצביעה התביעה על האופן בו סייע המשיב לאחרים להימלט מהמקום. יש לתת משקל לדלות הראיות באשר לחלקו של המשיב במיוחס לו, עמימות זו באשר למעשיו, מעמידה את המעשים המיוחסים למשיב ברף חומרה נמוך.

7. נסכם עד-כאן: דלותן של הראיות וחלקו המוגבל והלא-מוגדר של המשיב בפעולות השיבוש לסוגיהן, משמעם חולשה ממשית של המערך הראיתי הלכאורי נגד המשיב. לכך יש להוסיף את היותו של המשיב צעיר נטול עבר פלילי, ועוד - עניינו של המשיב דומה דיו לעניינו של משיב 6, עד-כדי הצדקתה של השוואה מסוימת ומתן משקל-מה להשוואה זו. תפקידו של משיב 6 היה משני בהיררכיה העבריינית, בהיותו 'תצפיתן' שלא נכח ולא נטל חלק-ישיר בתקיפתה של השיירה, ותפקידו של המשיב דן רחוק אף יותר מליבת המעשים שכן פעולותיו נעשו לאחר התקיפה.

8. עילת מעצר של מסוכנות קמה וניצבת מעצם נכונותו של המשיב לתת יד, ולו על-דרך סיוע מאוחר, למזימה שגרמה לתוצאות קשות שבראשן רצח ופגיעות אחרות בגוף. לעילה נוספת, חשש מהימלטות ומשיבוש הליכי משפט, בסיס מוצק יותר, לנוכח המעשים בהם היה מעורב המשיב ולנוכח הימלטותו שצלחה בידו זמן ניכר.

9. באיזון בין החולשה הראייתית ויתר הנסיבות המנויות בסעיף 7 לעיל, לבין עילות המעצר, נראה כי יש לשקול אמצעי הפחות בחומרתו ממעצר בכליאה, בתנאים שיקטינו את החשש להימלטות, לשיבוש הליכים ולפגיעה בזולת.

10. עניין זה יידון בדיון הנקבע עתה ביום **18.08.22** שעה 12:30, כשהמשיב יובא לדיון.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"ב, 17 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.